

«Προ πάντων δε έχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην □ διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών ν» (Α΄ Πέτρου, δ΄:8).

Ο Πατέρας Θεός έδειξε την αγάπη Του προς τον κόσμο, στέλνοντας τον μονογενή Υιό Του να θυσιαστεί πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πληρώνοντας σαν αναμάρτητος για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, έτσι ώστε να μη χαθεί όποιος πιστέψει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ειπε: **«Καθώ ς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς, μέινετε εν τη αγάπη μου. Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μένει εν τη αγάπη μου □ καθώ ς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου, και μένω εν τη αγάπη αυτού. Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μένη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώ ς σας ηγάπησα»**
(Ιωάννης, ιε΄:9-12).

Συνεπώς ο Ιησούς Χριστός θέλει να αγαπάμε και εμείς ο ένας τον άλλον, καθώς αυτός μας αγάπησε. Ο Θεός είναι αγάπη (Α΄ Ιωάννου, δ΄: 8,16) και αν αγαπάμε ο ένας τον άλλον είμαστε εκ του Θεού: **«Αγαπητοί, ας □ αγαπώ μεν αλλήλους □ διότι η αγάπη είναι εκ του Θεού □ και πας όστις □ αγαπά, □ εκ του Θεού εγεννήθη, και γνωρίζει τον Θεόν»** (Α΄ Ιωάννου, δ΄:7). Βέβαια η αγάπη προς αλλήλους φανερώνεται με έργα:

«Τεκνία μου, μη αγαπώ μεν με λόγο, μηδέ με γλώ σσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν (Α΄ Ιωάννου, γ΄:18). Τα έργα της αγάπης μπορούμε να τα δούμε μέσα στο λόγο του Θεού. Ο άνθρωπος του Θεού που λέει ότι αγαπάει τον Θεό θα έχει και κοινωνία με τον αδελφό του: **«Εάν όμως περιπατώ μεν εν τω φωτί καθώ ς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας»**

(Α΄ Ιωάννου, α΄:7). Εδώ ο λόγος του Κυρίου μας φανερώνει ότι αν κάποιος περπατάει στο φως, θα έχει κοινωνία με τα εν Χριστώ αδέρφια του. Συνεπώς όποιος ισχυρίζεται ότι βρίσκεται κοντά στον Θεό, θα επιδιώκει να έχει κοινωνία με τα αδέρφια του γιατί αυτό θέλει ο Θεός που είναι φως και αγάπη.

Επίσης, η αγάπη προς τον αδελφό έχει σπλάχνα: **«Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου, και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν, και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ ;»**

(Α΄ Ιωάννου, γ΄:17). Δηλαδή, αν κάποιος έχει περίσσειμα υλικών αγαθών και γνωρίζει ότι ο αδελφός του εν Χριστώ στερείται, διότι συγκυρίες ανεξάρτητες από τη θέλησή του τον

έφεραν στην κατάσταση αυτή, καλό είναι να αναπληρώσει, στο μέτρο που μπορεί, την ανάγκη του αδελφού του.

Επιπρόσθετα με τα παραπάνω, αυτός που αγαπάει δεν πρέπει να προσωποληπτεί: **«Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας την πίστιν του δεδοξασμένου Κυρίου ημών ν Ιησού Χριστού. Διότι εάν εισέλθῃ εις την συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ἔνδυμα, εισέλθῃ δε και πτωχός με ρυπαρόν ἔνδυμα, και επιβλέψῃτε εις τον φορούντα το ἔνδυμα το λαμπρόν, και εἴπητε προς αὐτόν, Συ κάθου ἐδῶ καλῶς, και προς τον πτωχόν εἴπητε, Συ στέκε ἐκεῖ, ἢ, Κάθου ἐδῶ ὑπὸ το υποπόδιόν μου, δεν ἐκάμετε ἀρα διάκρισιν ἐν εαυτοῖς, και ἐγείνατε κριταὶ πονηρά διαλογιζόμενοι;»**

(Ιακώβου, β':1-4).

Ακόμη ἐν Χριστῷ ἀγάπη φανερώνει κάποιος πιστός ὅταν ἐπιστρέψῃ ἐν ἀλήθειᾳ του εὐαγγελίου κάποιον ἀδελφὸ που πλανήθηκε: **«Αδελφοί, ἐάν τις μεταξὺ σας ἀποπλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, και ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ας ἐξεύρῃ ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς οδοῦ αὐτοῦ, θέλει σῶ σαι ψυχὴν ἐκ θανάτου, και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιῶν ν»**

(Ιακώβου, ε':19-20).

Πιο γενικά, διακριτικά και ἐπιτακτικά, ὁ Ιούδας ἐν τῇ ἐπιστολῇ του γράφει: **«Και ἄλλους μεν ἐλεεῖτε, κάμνοντες διάκρισιν, ἄλλους δε σῶ ζετε μετὰ φόβου, ἀρπάζοντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ πυρός, μισούντες και τον χιτῶνα τον μεμολυσμένον ἀπὸ τῆς σαρκός»**

(Ιούδα,

α':22-23).

Εὐλογα τίθεται τὸ ἐρώτημα με βάση τα προηγούμενα ἐδάφια: 'μπορεῖ ἓνας ἄνθρωπος να σώσει ἄλλον και να καλύψει τις αμαρτίες του;' Σαν ἀπάντηση ἀναφέρουμε τὸ ἐδάφιο: **«Και δεν ὑπάρχει δι' οὐδενός ἄλλου ἡ σωτηρία διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τον οὐρανόν δεδομένον μεταξὺ των ἀνθρώπων, διὰ του οὐοίου πρέπει να σωθῶ μεν»**, που ἀναφέρεται στο ὄνομα του Ιησοῦ Χριστοῦ (Πράξεις, δ':12). Συνεπῶς κάθε ἀναγεννημένος χριστιανὸς γνωρίζει ὅτι ὁ Ιησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ μόνη κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὁ μόνος σωτήρας, τὸ μόνο φῶς του κόσμου και ὅτι μόνο τὸ τίμιο και ἅγιο αἷμα Του καθαρίζει τις αμαρτίες κάθε ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου που μετανοεῖ. Ὅποτε γραφικὲς φράσεις ὅπως

«θέλει σῶ σαι ψυχὴν ἐκ θανάτου, και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιῶν ν»

ἀναφέρονται σε ἁγίους ἀνθρώπους του Θεοῦ μέσα στον ἐσωτερικὸ ἀνθρώπο των οὐοίων ἔχει μορφωθεῖ ὁ Ιησοῦς Χριστὸς, με συνέπεια στα ἔργα και τα λόγια τους να λάμπει τὸ φῶς του Χριστοῦ. Αὐτὸ τὸ φῶς βλέπουν εἰλικρινεῖς ψυχές που βρίσκονται ὁμως σε πνευματικὸ

σκοτάδι, με αποτέλεσμα να μετανοούν, να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου και να σώζονται.

Η αγάπη έχει συγχώρεση σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου: **«Τότε προσελθώ ν προς αυτόν ο Πέτρος, είπε, Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός μου, θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις; Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Δεν σοι λέγω, έως επτάκις, αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά»**

(Ματθαίος, ιη':21-22). Οπότε το θέλημα του Κυρίου είναι να συγχωρούμε με τη καρδιά μας, όσους αμάρτησαν σε μας, όπως εκείνος μας συγχώρησε .

Η συγχώρηση επεκτείνεται και εκτός των ορίων της εκκλησίας, δηλαδή στους ανθρώπους που συναναστρεφόμαστε στην κοινωνικό μας περιβάλλον. Κάποιοι μας συμπεριφέρονται άσχημα και άδικα, αλλά επειδή ο Θεός συγχώρεσε τις αμαρτίες μας έτσι θέλει να συγχωρούμε και εμείς τις αμαρτίες των άλλων σε εμάς: **«Και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, εάν έχητέ τι κατά τινός, δια να συγχωρήση εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας»** (Μάρκος, ια':25-26). Γι' αυτό ο

Κύριος στην προσευχή που μας άφησε μας προτρέπει να λέμε

‘και συγχώ ρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώ ς και ημείς ρ συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς’

(Ματθαίος, ς':12).

Επί πλέον ο Πατέρας Θεός θέλει η αγάπη που Αυτός θα δώσει στα παιδιά Του, να φθάσει μέχρι και στη βοήθεια στους εχθρούς τους: **«Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν ρ εάν διψά, πότιζε αυτόν ρ διότι πράττων τούτο, θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νικά διά του αγαθού το κακόν»** (Ρωμαίους, ιβ':20-21).

Η αγάπη λοιπόν καλύπτει πλήθος αμαρτιών, όταν εμείς ενδιαφερόμαστε για τους άλλους, όταν συγχωράμε, όταν δεν προσωποληπτούμε και όταν πράττουμε καλά έργα που φανερώνουν τον Χριστό στη ζωή μας. Αμήν!